

“Ik ben niet dom, ik snap cijfers gewoon niet”

Iets afrekenen bij de kassa of een simpele rekensom maken: het zijn dingen die je vaak doet zonder er al te veel bij na te denken. Voor Lisa (15) is dat anders. Zij heeft dyscalculie, waardoor alles rondom cijfers haar heel moeilijk afgaat.

“In groep vijf besepte ik voor het eerst dat rekenen niet vanzelf ging. Ik snapte er weinig van en dat maakte het een best vervelend schooljaar. Mijn meester dacht zelfs dat ik een beetje dom was. Tot een vriend van mijn ouders zei dat ik misschien wel dyscalculie had. We hebben het laten testen en de puzzelstukjes vielen op hun plaats: ik was niet dom, ik had gewoon heel veel moeite met cijfers.”

Optellen en aftrekken

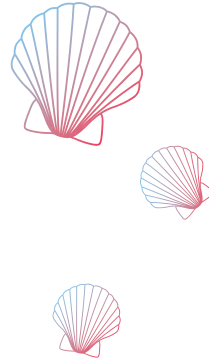
“Als je dyscalculie hebt, ben je niet ‘gewoon’ slecht in rekenen. Cijfers zijn voor mij heel lastig: ik haal ze door elkaar en kan sommen niet onthouden. Bij wiskunde heb ik moeite met oefeningen als tafels,

meten, optellen en aftrekken. Staat er een plusje, dan weet ik bijvoorbeeld niet dat ik de cijfers bij elkaar op moet tellen. Ook als er iets tussen haakjes staat of er staat een wortelsymbool bij, dan onthou ik niet wat ik moet doen. Of er staat 36, maar dan denk ik opeens dat er 42 staat. Toen in groep vijf eindelijk bleek wat er met me aan de hand was, geloofde mijn meester het niet eens. Hij zette me soms zelfs voor schut: als hij een vraag over rekenen stelde en veel andere kinderen hun vinger opstaken, liet hij toch mij naar voren komen. En dat terwijl ik vaak niet eens het antwoord wist. Vanaf groep zeven ging het beter. Ik kreeg bijles van een stagiair, met wie ik op de gang ging zitten. Zij

wist hoe ze me moest helpen. Speciale trucjes zijn er helaas niet, dus ik kreeg de standaard uitleg. Maar door veel te herhalen, snapte ik de sommen beter.”

Misselijk

“Nu ik op de middelbare zit, heb ik bij veel vakken last van mijn dyscalculie. Dat maakt me onzeker. Het is heel frustrerend: al leer ik een week lang, dan onthou ik sommen nog steeds niet. Het is niet alleen een

probleem bij wiskunde, maar ook bij natuur- en scheikunde. Daar heb je veel met formules te maken. Bij economie komen ook veel rekenvragen voorbij waar ik niets van snap. Vlak voor een wiskundetoets word ik vaak zo zenuwachtig dat ik misselijk word en hoofdpijn krijg. Dan kan ik helemáál niet meer goed nadenken, maar ik wil zó graag een voldoende. Gelukkig krijg ik opnieuw bijles, deze keer van mijn docent wiskunde. Maar ook buiten school staat mijn dyscalculie me vaak in de weg. Als ik mijn wekker wil zetten en ik moet uitrekenen dat ik bijvoorbeeld over acht uur wakker wil worden, dan zet ik vaak alsnog de wekker een uur te vroeg of te laat. Aan de kassa iets

“Voor een wiskundetoets word ik vaak misselijk”

contant betalen is ook spannend. Dan moet ik rekenen en raak ik gestrest, want misschien geef ik wel te veel of juist te weinig. Daarom pin ik liever. Met geld omgaan is niet makkelijk voor me en ik geef soms ook te veel uit. Ach, dat leuke shirtje kan ik nog kopen, denk ik dan, maar dan blijkt weer dat ik niet goed heb ingeschat of ik wel genoeg heb overgehouden. Dat wordt nog wat als ik over een paar jaar op mezelf ga wonen en mijn eigen rekeningen moet betalen.”

Goed in talen

“Door mijn rekenproblemen is het elk jaar spannend of ik overga. Vaak haal ik voor de rekenvakken slechte cijfers: soms een voldoende, maar vaak een drie of vier. Het ligt er dus aan hoe ik bij de andere vakken scoor, maar die hebben me tot nu toe gered. Ik ben goed in talen, dus daarmee compenseer ik mijn slechte cijfers. Hoe lastig het ook is, ik moet proberen het los te laten en te leren leven met mijn dyscalculie. Het zou al helpen als meer mensen het begrijpen. Iemand zei eens: ‘Je moet gewoon beter leren’, maar daar ligt het niet aan. Hoe erg ik mijn best ook doe, cijfers blijven lastig.” ✖

Over dyscalculie

Ongeveer 2% van de Nederlanders heeft dyscalculie. Dat is eigenlijk de rekenvariant van dyslexie. Als je dyscalculie hebt, heb je veel moeite met getallen. Je kunt niet goed (hoofd) rekenen, hebt een slecht ruimtelijk inzicht en kunt moeilijk onthouden wat bijvoorbeeld een plus of een min betekent. Zelfs de simpelste sommen kunnen zorgen voor kortsluiting in je hersenen. Dat zorgt voor problemen op school, bij het klokkijken en bij omgaan met geld. Stress verergert de klachten, dus het helpt wanneer iemand met dyscalculie meer rust en tijd krijgt met moeilijke opdrachten.

